

## AİLE, ÇOCUK VE KARAKTER

Her çocuğun kendisine özgü bir kişiliği vardır. Çocuklarınızın kişiliklerini çok iyi analiz etmeniz gerekiyor. Amacınız; onları kendi istediğiniz kişiliğe bürümek olmasın, bırakın kendi kişilikleriyle var olsunlar. Siz sadece küçük dokunuşlarla düzeltme yapın, değiştirmeyin!!!

### **\*\*\*Değiştirmeye çalışırsanız, CATIŞIRSINIZ...**

Bu düzeltmeleri kendi başlarına yapamazlar, kırarlar, kırılırlar... İşte anne baba olmanın en zor yanı da bu; doğru ve etkili rehberlik edebilmek, anlayabilmek, anladığını ve sevdiğini **hissettirebilmek**...

Çoğu anne babadan duyduğum söz: “O benim canım, nasıl sevmem, her şeyi onun için yapıyoruz. ” ve aynı anne-babanın çocuğundan duyduğum söz: “ işleri güçleri ders, düzen! Benimle vakit geçirirken gerçekten mutlu olan yok. Güya hep ailece bir şeyler yaparız ama bu bile bir görev gibi!!!” yani sürekli çocuğumuzu eleştirmek ve düzeltmeye çalışmak yerine kendimizi ve hissettirip **hissettirmediklerimizi** de gözden geçirsek daha faydalı olacak gibi...

Sevgili aileler; bu hiç kolay bir yolculuk değil, nasıl olsun ki zaten, bir insan yetiştireceksiniz, ne zor bir sorumluluk... Ama bu sorumluluk bizim tercihimiz, onların değil! O yüzden bize emanet olan “CAN”larımız için en doğru şekilde ilerlemek zorundayız. Sabırla, kararlılıkla ve çocuğunuzu çok iyi tanıyarak, emekle ilerleyeceksiniz.

Tabiatlarıyla savaşmak yerine tanım ve terbiye edebilirsek; işte o zaman gerçekten mutlu, gerçekten güçlü bireyler yetiştirebiliriz. Çocuğunuzu **tanımadan, anlamadan** beklentilerinizi belirlemeyin, davranış şeklinizi biçimlendirmeyin, sohbet açmayın.

- Değişime açık olmayan çocuğunuza sürekli nasihat etmeyin,
- Sevmediği muhabbetleri açıp tepkisini çekmeyin,
- Fedakarlığınızı algılayamayan çocuğunuzdan ısrarla fedakarlık beklemeyin!!!

Bu şekilde davranarak; hırslı, sinirli, kırgın, özgüvensiz bireyler yetiştirmekten öteye gidemeyiz.

Bunlar sizin karakterinizde olan özellikler olabilir, onun karakterinde bulunması zorunlu özellikler değildir. O bambaşka bir dünya, böyle olduğu için değiştirmeye çalışmayın. Kendiniz bir şeyler yapıp ondan karşılığını göremediğinizde, onu eksik ve kusurlu bulmayın. Kimsenin karakterini değiştirmeye çalışmayın, değişmez! Olduğu gibi kabullenin. Onlara doğruyu anlatın ve ahlaklarını terbiye etmeyi öğretin.

### **Eleştirmeden, kızmadan, kıyaslamadan öğretin.**

Mesela;

- Sen Alisin, benim canım oğlumsun, biraz sertsin evet ama buna sınırlama getirmelisin, yoksa çok yorulursun.
- Sen Azrasın, benim ilk göz ağrısın, övgüyü çok seviyorsun ama insanların hislerine saygı duymalısın, yoksa çok kırılırsın.
- Sen Elifsin, benim dünyamsın, şakacısın evet ama lafın gideceği yere dikkat etmelisin, yoksa çok hayal kırıklığı yaşarsın.
- Sen Denizsin, benim herşeyimsin, açık sözlüsün ama bazen susmayı öğrenmelisin, yoksa çok yıpranırsın’ deyin.

Çocuğunuza "Değişeceksin “ demeyin! ÇÜNKÜ;

**BİR ÇOCUĞU DEĞİŞTİREREK DEĞİL, AHLAKINI TERBİYE EDEREK; KARAKTERİ FARKLI OLSA DA, DOĞRU İNSAN OLARAK YETİŞTİREBİLİRİZ...**

Elif DOĞAN

Çay Ortaokulu Psikolojik Danışmanı